

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 12 decembrie 1991
privind deșeurile periculoase
91/689/CEE

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

ținând seama de Tratatul care instituie Comunitatea Economică Europeană și în particular Articolul 103 și din acesta,

ținând seama de propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

ținând seama de avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

ținând seama de avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât Directiva Consiliului 78/319/CEE din 20 martie 1978 asupra deșeurilor toxice și periculoase ⁽⁴⁾, a stabilit normele Comunității asupra eliminării deșeurilor periculoase; întrucât în scopul de a se lua în considerare experiența câștigată în aplicarea acelei Directive de către Statele Membre, este necesar să se modifice normele și să se înlocuiască Directiva 78/319/CEE prin această Directivă;

întrucât rezoluția Consiliului din 7 mai 1990 asupra politicii privind deșeurile ⁽⁵⁾ și programul de acțiune al Comunității Europene asupra mediului, care a fost subiectul rezoluției Consiliului Comunității Europene și a reprezentanților Guvernelor Statelor Membre, întâlnirea din cadrul Consiliului din 19 octombrie 1987 asupra continuării și aplicării unei politici a Comunității Europene și programul de acțiune asupra mediului (1987 până în 1992) ⁽⁶⁾ anvizajează măsurile comunitare pentru a îmbunătăți condițiile în care deșeurile sunt eliminate și gestionate;

întrucât reglementările generale aplicabile gestionării deșeurilor au fost stabilite prin Directiva Consiliului 75/442/CEE din 15 iulie 1975 ⁽⁷⁾, amendată de Directiva 91/156/CEE ⁽⁸⁾, se aplică de asemenea la gestionarea deșeurilor periculoase;

întrucât gestionarea corectă a deșeurilor periculoase necesită reglementări suplimentare, mai aspre pentru a lua în considerare natura specială a astfel de deșuri;

întrucât este necesar, în scopul de a îmbunătăți eficiența gestionării deșeurilor periculoase în Comunitate, să se folosească o definiție precisă și uniformă a deșeurilor periculoase bazată pe experiență;

întrucât este necesar să se asigure că eliminarea și valorificarea deșeurilor periculoase sunt monitorizate în cel mai complet mod posibil;

întrucât trebuie să fie posibil să se adapteze rapid măsurile acestei Directive la progresul științific și tehnic; întrucât Comitetul creat prin Directiva 75/442/CEE trebuie împuternicit să adapteze prevederile acestei Directive la un astfel de progres,

S-A ADOPTAT ACEASTĂ DIRECTIVĂ:

⁽¹⁾ JO Nr.C 295, 19.11.1988, p.8, și JO Nr.C 42, 22.2.1990, p.19.

⁽²⁾ JO Nr.C 158, 26.6.1989, p.238.

⁽³⁾ JO Nr.C 56, 6.3.1989, p.2.

⁽⁴⁾ JO Nr.L 84, 31.3.1978, p.43.

⁽⁵⁾ JO Nr.C 122, 18.5.1990, p.2.

⁽⁶⁾ JO Nr.C 328, 7.12.1987, p.1.

⁽⁷⁾ JO Nr.L 194, 25.7.1975, p.39.

⁽⁸⁾ JO Nr.L 78, 26.3.1991, p.32.

Articolul 1

1. Obiectul acestei directive, redactat în conformitate cu Articolul (2) al Directivei 75/442/CEE este să

adapteze legile Statelor Membre asupra gestionării controlate a de°eurilor periculoase.

2. Această directivă trebuie să se aplice de°eurilor periculoase.
3. Definiția "de°eurilor" și a altor termeni folosiți în această Directivă trebuie să fie acelea din Directiva 75/442/CEE.
4. Pentru scopul acestei Directive "de°euri periculoase" înseamnă:
 - de°euri figurând pe o listă ce va fi elaborată potrivit procedurii stabilit în Articolul 18 al Directivei 75/442/CEE pe baza Anexelor I și II la această Directivă, nu mai târziu de 6 luni înainte de data de punere în aplicare a acestei Directive. Aceste de°euri trebuie să aibă una sau mai multe din proprietățile înscrise în Anexa III. Lista trebuie să țină cont de originea și compoziția de°eurilor și, unde este necesar, de valorile limită ale concentrației. Această listă trebuie să fie revizuită periodic și dacă este necesar prin aceeași procedură,
 - orice alte de°euri care sunt considerate de către un Stat Membru că manifestă oricare din proprietățile înscrise în Anexa III. Astfel de cazuri trebuie să fie anunțate Comisiei și revizuite în acord cu procedura formulată în Articolul 18 al Directivei 75/442/CEE cu scopul de-a adapta lista.
5. De°eurile menajere trebuie să fie exceptate de la prevederile acestei Directive. Consiliul trebuie să stabilească, pe baza unei propuneri a Comisiei, norme specifice luând în considerație natura particulară a de°eurilor menajere nu mai târziu decât sfârșitul lui 1992.

Articolul 2

1. Statele Membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a dispune ca pe fiecare loc unde descărcarea de de°euri periculoase are loc, de°eurile să fie înregistrate și identificate.
2. Statele Membre trebuie să ia măsurile necesare pentru ca instituția și întreprinderea care elimină, valorifică, colectează sau transportă de°euri periculoase să nu amestece diferite categorii de de°euri periculoase sau să amestece de°eurile periculoase cu de°eurile nepericuloase.
3. Prin derogare de la paragraful 2, amestecul de°eurilor periculoase cu alte de°euri periculoase sau cu alte de°euri, substanțe sau materiale poate fi permis numai când condițiile formulate în Articolul 4 din Directiva 75/442/CEE sunt respectate și în special în scopul asigurării securității în timpul eliminării sau valorificării. O astfel de operație trebuie să fie subiectul cererii de permis cerut de Articolele 9, 10 și 11 ale Directivei 75/442/CEE.
4. Unde de°eurile sunt deja amestecate cu alte de°euri, substanțe sau materiale, separarea trebuie să fie efectuată, unde este fezabilă tehnic și economic și unde este necesar pentru a se respecta Articolul 4 al Directivei 75/442/CEE.

Articolul 3

1. Derogarea, prevăzută în Articolul 11 (1) (a) al Directivei 75/442/CEE, de la cererea de permis pentru instituțiile și întreprinderile care realizează ele însăși eliminarea de°eurilor nu se va aplica la de°euri periculoase cuprinse în această Directivă.
2. Potrivit Articolului 11 (1) (b) al Directivei 75/442/CEE, un Stat Membru poate renunța la Articolul 10 din această Directivă pentru instituții sau întreprinderi care valorifică de°eurile cuprinse în această Directivă:
 - dacă Statul Membru adoptă regulile generale care cuprind tipul și cantitatea de de°euri și care stabilesc condițiile specifice (valori limită pentru conținutul de substanțe periculoase în de°euri, valori limită ale emisiilor, tipul de activitate) și alte cerințe necesare pentru realizarea diferitelor forme de valorificare, și
 - dacă tipurile sau cantitățile de de°euri și metodele de valorificare îndeplinesc condițiile stabilite în Articolul 4 al Directivei 75/442/CEE, în acord cu ele.
3. Instituțiile sau întreprinderile prevăzute în paragraful 2 trebuie să fie înregistrate de autoritățile competente.

4. Dacă un Stat Membru intenționează să se folosească de prevederile de la paragraful 2, reglementările la care se referă acest paragraf trebuie să fie trimise Comisiei nu mai târziu de 3 luni înainte ca să intre în vigoare. Comisia trebuie să consulte Statele Membre. În lumina acestor consultații Comisia trebuie să propună ca regulile să fie aprobate în acord cu procedura stabilită în Articolul 18 al Directivei 75/442/CEE.

Articolul 4

1. Articolul 13 al Directivei 75/442/CEE se va aplica de asemenea producătorilor de deșeuri periculoase.
2. Articolul 14 al Directivei 75/442/CEE se aplică de asemenea producătorilor de deșeuri periculoase și la toate instituțiile și întreprinderile care transportă deșeuri periculoase.
3. Documentele prevăzute în Articolul 14 al Directivei 75/442/CEE trebuie să fie păstrate cel puțin 3 ani, cu excepția cazurilor de instituții și întreprinderi care transportă deșeuri periculoase care trebuie să țină astfel de documente pentru cel puțin 12 luni. Evidența documentară că operațiile de gestionare au fost îndeplinite trebuie să fie furnizată la cererea autorităților competente sau a unui proprietar anterior.

Articolul 5

1. Statele Membre trebuie să ia măsurile necesare să asigure ca, în cursul colectării, transportului și depozitării temporare, deșeurile sunt corespunzător ambalate și etichetate în acord cu standardelor internaționale și Comunitare în vigoare.
2. În cazul deșeurilor periculoase, inspecțiile privind colectarea și operațiunile de transport făcute pe baza Articolului 13 al Directivei 75/442/CEE trebuie să se refere mai ales la originea și destinația a astfel de deșeuri.
3. Unde deșeurile periculoase sunt mutate, trebuie să fie însoțite de un formular de identificare care conține detaliile specificate în Secțiunea A a Anexei 1 din Directiva Consiliului 84/631/CEE din 6 Decembrie 1984 asupra supravegherii și controlului în cadrul Comunității Europene a transportului transfrontieră a deșeurilor periculoase ⁽¹⁾, modificată de Directiva 86/279/CEE ⁽²⁾.

Articolul 6

1. După cum este prevăzut în Articolul 7 al Directivei 75/442/CEE, autoritățile competente trebuie să stabilească, ori separat ori în cadrul planurilor lor generale de gestionarea deșeurilor, planuri pentru gestionarea deșeurilor periculoase și trebuie să facă publice aceste planuri.
2. Comisia trebuie să compare aceste planuri și în special metodele de eliminare și valorificare. Această informație trebuie să fie pusă la dispoziția autorităților competente ale Statelor Membre.

Articolul 7

În cazuri de urgență sau pericol grav, Statele Membre trebuie să ia toate măsurile necesare, incluzând, unde este necesar, derogări temporare de la această Directivă, pentru a se asigura că

⁽¹⁾ JO Nr.L 326, 13.12.1984, p.31.

⁽²⁾ JO Nr.L 181, 4.7.1986, p.13.

deșeurile periculoase nu constituie o amenințare pentru populație sau pentru mediu. Statul Membru trebuie să informeze Comisia cu privire la orice astfel de derogări.

Articolul 8

1. În contextul raportului cerut de Articolul 16 paragraful (1) al Directivei 75/442/CEE, și pe baza unui chestionar alcătuit în acord cu acest Articol, Statele Membre trebuie să trimită la Comisie un raport asupra punerii în aplicare a acestei Directive.
2. Suplimentar la raportul prevăzut în Articolul 16 paragraful (2) al Directivei 75/442/CEE, Comisia

trebuie să raporteze Parlamentului European și Consiliului la fiecare trei ani asupra punerii în aplicare a acestei Directive.

3. Suplimentar, din 12 Decembrie 1994, Statele Membre trebuie să trimită Comisiei următoarele informații pentru fiecare instituție sau întreprindere care realizează eliminarea și/sau valorificarea deșeurilor periculoase, în principal în numele a trei părți și care este potrivit să facă parte din rețeaua integrată prevăzută în Articolul Directivei 75/442/CEE:

- nume și adresă,
- metoda folosită pentru a trata deșeurile,
- tipurile și cantitățile de deșuri care pot fi tratate.

Odată pe an, Statele Membre trebuie să informeze Comisia de orice schimbări în această informație.

Comisia trebuie să pună la dispoziție această informație la cererea autorităților competente din Statele Membre.

Forma în care această informație va fi înaintată Comisiei trebuie să fie stabilită în acord cu procedura formulată în Articolul 18 al Directivei 75/442/CEE.

Articolul 9

Amendamentele necesare pentru adaptarea Anexelor acestei Directive la progresul științific și tehnic și pentru revizuirea listei deșeurilor menționate în Articolul 1 paragraful (4), trebuie să fie adoptate potrivit cu procedura stabilită în Articolul 18 al Directivei 75/442/CEE.

Articolul 10

1. Statele Membre trebuie să adopte legile, regulamentele și măsurile administrative necesare pentru a se conforma cu această Directivă înainte de 12 Decembrie 1993. Ele trebuie să informeze imediat Comisia.

2. Când Statele Membre adoptă aceste măsuri, ele trebuie să conțină o referire la această Directivă sau trebuie să fie însoțite de o astfel de referire cu ocazia publicării oficiale. Metoda de alcătuire a unei astfel de referiri trebuie să fie stabilită de către Statele Membre.

3. Statele Membre trebuie să comunice Comisiei textele principalelor legii naționale pe care le vor adopta în domeniul acestei Directive.

Articolul 11

Directiva 78/319/CEE este revocată din 12 Decembrie 1993.

Articolul 12

Această Directivă este adresată Statelor Membre.
întocmită la Bruxelles, 12 Decembrie 1991.

Din partea Consiliului
Președinte
J.G.M. ALDERS

ANEXA I

CATEGORII SAU TIPURI GENERICI DE DESEURI PERICULOASE INSCRISE IN CONCORDANȚA CU NATURA LOR SAU ACTIVITATEA CARE LE GENEREAZA(*) (DESEURILE POT FI SUB FORMA DE LICHID, NAMOL SAU SOLID)

ANEXA I.A.

Deșeurile care dețin una din proprietățile descrise în Anexa III și care constau din:

1. substanțe anatomice; deșuri de spital sau alte deșuri clinice;
2. componente farmaceutice, medicinale sau veterinare;
3. conservanți pentru lemn;

4. biocide și substanțe fito-farmaceutice;
5. reziduuri de la substanțe folosite ca solvenți;
6. substanțe organice halogenate, neincluse ca solvenți cu excepția materialelor polimerizate inerte;
7. săruri ce conțin cianuri;
8. petrol și substanțe uleioase;
9. amestecuri sau emulsii de apă cu petrol sau uleiuri, de apă cu hidrocarburi;
10. substanțe conținând PCB-uri sau PCT-uri (ex.: substanțe dielectrice);
11. materiale gudronice rezultate de la rafinare, distilare sau orice alt tratament pirolitic;
12. cerneluri, vopseluri, grunduri, lacuri;
13. rășini, latex, plastifianți, cleiuri/adezivi;
14. substanțe chimice rezultate din cercetare, dezvoltare sau învățământ pentru anumite activități care nu sunt identificate sau/și sunt noi și ale căror efecte asupra omului sau mediului înconjurător nu sunt cunoscute (ex. reziduuri de laborator);
15. materiale pirotehnice sau alte materiale explozibile;
16. substanțe sau materiale folosite la fotografii;
17. orice material contaminat cu orice tip de policlorurat dibenzo-furan;
18. orice material contaminat cu orice tip de policlorurat dibenzo-p-dioxină.

ANEXA I.B.

Deșeurile care conțin oricare din componentele descrise în Anexa II și care au proprietățile descrise în Anexa III și constau din:

19. săpun, grăsimi, ceară de natură animală sau vegetală;
20. substanțe organice nehalogenate, neincluse ca solvenți;
21. substanțe anorganice, fără metale sau componente metalice;
22. cenușă și/sau zgură;
23. sol, nisip, argilă, inclusiv material din dragare;
24. săruri fără cianuri;
25. pulberi și prafuri metalice;
26. materiale catalitice uzate;
27. lichide sau nămoluri conținând metale sau compuși metalici;
28. reziduuri rezultate din operații de reducere a poluării (ex. saci de la filtre) cu excepția (29), (30) și (33);
29. nămoluri de la scrubere;
30. nămoluri de la stațiile de tratare a apei;
31. reziduuri de la decarbonatare;
32. reziduuri de la schimbătorii de ioni;

(*) Anumite dublări ale înscrisurilor prezentate în Anexa II sunt intenționate.

33. nămoluri de la stațiile de epurare, netratate sau inadecvate pentru a fi folosite în agricultură;
34. reziduuri de la spălarea/curățarea rezervoarelor și/sau echipamentelor;
35. echipamente contaminate;
36. containere contaminate (ex. butelii de gaz) ale căror conținut include unul sau mai multe componente listate în Anexa II:
37. baterii sau alt tip de celule electrice;
38. uleiuri vegetale;
39. materiale rezultate din colectarea selectivă a deșeurilor menajere și care prezintă oricare din caracteristicile menționate în anexa III:
40. orice alte deșeurile care conțin oricare din constituienții înscrși în Anexa II și oricare din proprietățile înscrise în Anexa III.

ANEXA II

**CONSTITUENȚII AI DEȘURILOR DIN ANEXA II.B CARE FAC CA ACESTEA SĂ FIE
PERICULOASE ATUNCI CÂND AU PROPRIETĂȚILE DESCRISE ÎN
ANEXA III (*)**

- C1. beriliu; compuși ai beriliului;
- C2. compuși ai vanadiului;
- C3. compuși ai cromului VI;
- C4. compuși ai cobaltului;
- C5. compuși ai nichelului;
- C6. compuși ai cuprului;
- C7. compuși ai zincului
- C8. arsen; compuși ai arsenului;
- C9. seleniu; compuși ai seleniului;
- C10. compuși ai argintului;
- C11. cadmiu; compuși ai cadmiului;
- C12. compuși ai staniului
- C13. antimoniu; compuși ai antimoniului;
- C14. telur; compuși ai telurului;
- C15. compuși ai bariului; cu excepția sulfatului de bariu;
- C16. mercur; compuși ai mercurului;
- C17. talii; compuși ai taliului;
- C18. plumb; compuși ai plumbului;
- C19. sulfuri anorganice;
- C20. compuși anorganici ai fluorului, cu excepția fluorurii de calciu;
- C21. cianuri anorganice;
- C22. următoarele metale alcaline sau alcalino-pământoase: litiu, sodiu, potasiu, calciu, magneziu în formă necombinată;
- C23. soluții acide sau acizi în formă solidă;
- C24. soluții bazice sau baze în formă solidă;
- C25. azbest (praf și fibre);
- C26. fosfor; compuși ai fosforului, cu excepția fosfaților minerali;
- C27. carbonii ai metalelor;
- C28. peroxizi;
- C29. clorați;
- C30. perclorați;
- C31. azide;

(*) Anumite duplicări ale tipurilor de deșuri periculoase înscrise în Anexa I sunt intenționate.

- C32. PCB-uri și/sau PCT-uri;
- C33. compuși farmaceutici sau veterinari;
- C34. biocide și substanțe fito-farmaceutice (ex. pesticide);
- C35. substanțe infecțioase;
- C36. creozoturi;
- C37. izocianați; tiocianați;
- C38. cianuri organice (ex. nitrili, etc.);
- C39. fenoli; compuși ai fenolului;
- C40. solvenți halogenați;
- C41. solvenți organici, cu excepția solvenților halogenați;
- C42. compuși organohalogenati, cu excepția materialelor polimerizate inerte și a altor substanțe care sunt listate în prezenta anexă;
- C43. compuși aromatici; compuși organici policiclici și heterociclici;
- C44. amine alifatiche;
- C45. amine aromatice;
- C46. eteri;
- C47. substanțe cu caracter exploziv, cu excepția celor listate în alt punct din anexă;

- C48. compuși ai sulfurilor organice;
C49. orice tip de policlorurat dibenzo-furan;
C50. orice tip de policlorurat dibenzo-p-dioxină;
C51. hidrocarburați; azot și/sau compuși ai sulfului care nu au fost listați la alt punct în această anexă.

ANEXA III

PROPRIETĂȚI ALE DEZURILOR CARE FAC CA ACESTEA SĂ FIE PERICULOASE

- H1** EXPLOZIVE: substanțe și preparate care pot exploda sub efectul unei scântei sau care sunt mai sensibile la șocuri sau frecare decât dinitrobenzenul.
- H2** OXIDANTE: substanțe și preparate care produc reacții puternic exoterme în contact cu alte substanțe, mai ales cu substanțe inflamabile.
- H3a** FOARTE INFLAMABILE:
- substanțe lichide și preparate care au punctul de aprindere sub 21°C (inclusiv lichide extrem de inflamabile), sau
 - substanțe și preparate care se pot încălzi și apoi se pot aprinde în contact cu aerul la temperatura ambientală fără energie suplimentară, sau
 - substanțe solide și preparate care se pot aprinde ușor după contactul rapid cu o sursă de aprindere și care continuă să ardă sau să se consume și după îndepărtarea sursei de aprindere, sau
 - substanțe gazoase și preparate care sunt inflamabile în aer la presiune normală, sau
 - substanțe și preparate care în contact cu apă și aerul umed, produc gaze foarte inflamabile în cantități periculoase.
- H3b** INFLAMABILE: substanțe lichide și preparate care au punctul de aprindere egal sau mai mare de 21°C și mai mic sau egal cu 55°C.
- H4** IRITANTE: substanțe și preparate necorozive care, prin contact imediat, prelungit sau repetat cu pielea sau mucoasele, pot cauza inflamații.
- H5** DĂUNĂTOARE: substanțe și preparate care, dacă sunt inhalate sau ingerate sau dacă penetrează pielea, pot produce riscuri limitate pentru sănătate.
- H6** TOXICE: substanțe și preparate (inclusiv substanțe și preparate foarte toxice) care, dacă sunt inhalate sau ingerate sau dacă penetrează pielea, pot produce riscuri serioase, acute sau cronice pentru sănătate și pot fi chiar letale.
- H7** CANCERIGENE: substanțe și preparate care, dacă sunt inhalate sau ingerate sau dacă penetrează pielea, pot induce cancerul sau creșterea incidenței lui.
- H8** COROSIVE: substanțe și preparate care pot distruge țesuturile vii la contactul cu acestea.
- H9** INFECȚIOASE: substanțe cu conținut de microorganisme viabile sau toxinele acestora care sunt cunoscute ca producând boli pentru om sau altor organisme vii.
- H10** TERATOGENE: substanțe și preparate care, dacă sunt inhalate sau ingerate sau dacă penetrează pielea, pot induce malformații congenitale neereditare sau creșterea incidenței acestora.
- H11** MUTAGENE: substanțe și preparate care, dacă sunt inhalate sau ingerate sau dacă penetrează pielea, pot produce defecte genetice ereditare sau creșterea incidenței acestora.
- H12** Substanțe și preparate care produc gaze toxice sau foarte toxice în contact cu apă, aerul sau un acid.

H13 Substanțe °i preparate capabile prin orice mijloace, după depozitare, să producă altă substanță (de ex. levigat), care posedă oricare din caracteristicile prezentate mai sus.

H14 ECOTOXICE: substanțe °i preparate care prezintă sau pot prezenta riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător.

Notă

1. Atribuirea proprietăților de risc 'toxic' (°i 'foarte toxic'), 'dăunător', 'corosiv' °i 'iritant' se bazează pe criteriile formulate în Anexa VI, partea IA °i partea IIB, din Directiva Consiliului 67/548/CEE din 27 iunie 1967 asupra aproximării legilor, regulamentelor °i dispozițiilor administrative privind clasificarea, ambalarea °i etichetarea substanțelor periculoase (¹), în versiunea amendată prin Directiva Consiliului 79/831/CEE (²).
2. Cu privire la atribuirea proprietăților 'cancerigene', 'teratogene' °i 'mutagene', °i reflectarea celor mai recente constatări, criteriul suplimentar sunt conținute în Ghidul clasificării °i etichetării substanțelor periculoase °i preparatelor din Anexa VI (partea IID) din Directiva 67/548/CEE în versiunea amendată prin Directiva Comisiei 83/467/CEE (³).

Metode de testare

Metodele de testare servesc să furnizeze înțelesul specific definițiilor prezentate în Anexa III.

Metodele utilizate sunt descrise în Anexa V din Directiva 67/548/CEE, în versiunea amendată prin Directiva Comisiei 84/449/CEE (⁴), sau ulterior prin Directivele Comisiei care adaptează Directiva 67/548/CEE la progresul tehnic. Aceste metode sunt ele însele bazate pe lucru °i pe recomandările grupurilor competente internaționale, în particular ale OECD.

(¹) JO Nr. L 196, 16.8.1967, p.1.

(²) JO Nr. L 259, 15.10.1979, p.10.

(³) JO Nr. L 257, 16.9.1983, p.1.

(⁴) JO Nr. L 251, 19.9.1984, p.1.